

CHYNAĆ (2) *vb pf*

fut 3 sg chynie (1). ◇ praet 3 sg m chynął (1).

Sł stp brak, Cn notuje w innym znaczeniu, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Skinąć, kiwnąć [na kogo czym] (1) : A ták Moizész potym przyśzedłszy/ chynął nań swoią rozgą aż vmárł BielKron 463.*

2. *Wionąć, powiać (1) : Ten wáfz vmyłł gdy wiátr chynie zroni. BielSjem 11.*

Synonimy: 1. kinąć; 2. powiać, wionąć.

Formacje współrdzenne: ochynąć; pochynąć.

KW